

Gedichten en gebeden.

Ontstaan tijdens de retraite van de Geestelijkheid in januari 2016 in de te Abdij Maria Toevlucht te Zundert

Vrij zijn

vrij zijn
ruimte zijn
de hemel als een groot dak
blauw, strak, met vegen
wit en woest
donker dreigend
met licht altijd
veelkleurig

geaard zijn
bodem zijn
zand tussen mijn tenen
zacht en zuigend
of hard, koud, van steen
liggen ook of klimmen
graven diep
naar water
levend water

Vliegen
wind zijn
meeuw boven de golven
tegen de hemel
weerspiegeling in water op zand
hoogte en diepte
laten gaan, waaien
spelen, kind zijn en veilig
wind
in je haren, je lijf
hart en ziel

waai wind
voer me mee.

Dank U.

God, roepende God,
wij danken U voor de vreugde van het geluid
voor het gebulder van de zee
het gefluister van de bladeren in de boom
het loeien van de wind in de schoorsteen
het gefluit van de vogels in de ochtendzon.
Wij danken U voor de vrolijke noot
en de flarden muziek die onze orden bereiken.

Wij danken U voor een goed gesprek
tussen vriendinnen
ouders en kinderen
geliefden
naasten.

Wij danken U voor het gebabbel aan tafel
over de kleine teleurstellingen
de momenten van plezier
opmerkingen heen en weer
die verbondenheid zijn.
Amen.

Stroffelen*

Al stroffelend zoeken wij de weg
Het huis waar U op ons wacht.
met open armen ons wilt ontvangen
Sterk ons in ons verlangen
en begeleid ons op het pad
van gerechtigheid en vrede
tot wij rust vinden bij U. Amen.

*stroffelen betekent struikelen. Voornamelijk gebruikt in de noordelijke provincies

Stilte

Stil staan bij de stilte van je hart,
onrustig tot het rust vindt.
Stil staan bij de kilte van je smart,
onrustig tot ze rust vindt.
Stil luisteren naar het ruisen van de wind,
met gesloten ogen open.
Stil luisteren naar: toen was ik een kind,
met gesloten ogen open.
Stil spreken met de kooltjes op je lippen.
God zwijgt niet, woont in de stilte.
Stil spreken, vergeet niet het voer voor de kippen.
God zwijgt niet, woont in de stilte.

Op zijn kalen kop.

Bij 't opstaan zuchtte ik dat mijn haar grijs werd,
En dat het uitviel bij het slapen gaan.
Mijn laatste lokken koesterde ik als kostbaarheden
Nu zijn ze weg en ik ben opgelucht.

Ik hoef nu nimmer meer mijn haar te wassen,
Ik leg mijn kam weg, een verouderd wapen,
En, zucht elkeen bij zwoel en drukkend weer,
Dan is mijn kale kop zo heerlijk koel.

Geen zware haarknot drukt mijn achterhoofd,
Ik heb koud water in een zilveren kan
En laat het voluit op mijn hoofdhuid plassen;
Zoals een nieuw door Boeddha's wet gedoopte
Herleef ik door dit water op mijn schedel

En weet waarom de priester, rustbehoevend,
zijn hart bevrijdt door eerst zijn hoofd te scheren.

Levende herinnering

Kwispelend aan de poort
elke dag tot haast zijn laatste dag
zwarte Blaky met zijn schitterende ogen
op 't prevelend ritme meegenomen
in mijn gebeden
en aan Maja,
mijn poat in de verre vreemde,
geschreven
mijn verdriet...
In de warme stal van asemende koeien
is Blaky toen dood gegaan
en hoe ik hem heb neergelegd,
ik weet niet meer zo goed,
maar de plek,
die plek waar ik heb geweend,
en die brief
ik weet het nog steeds!

(Piet Coemans, Zundert 28/1/2016)
Maja Poat: Maria, mijn meter

Als stilte spreekt.

Bezocht dat eenzaam plekje
ververscholen, mij behorend
waar zij wonen die mij leerden

....

Vertoevend in hun verleden heden

....

Kerend nu
door de ster gewezen
mijne wegen
naar straks, morgen
- tot God en ons-
wel-eer!

(Kapel van Sterbos, Zundert 29 januari 2016)

Zegen het licht
dat binnenvalt
en strijkt langs de wand
van de kapel.

Zegen de kamer
om geborgen te zijn.

Zegen de broeders en zusters
om hun vriendelijkheid.

Zegen de liederen,
sprankelend als water
fonkelend als vuur
brandend gehouden
door dichter en componist.